

Septukas

Septeno kartą mergaitė vardu Sofija. Ji mokėsi „Garneko“ pradinėje mokykloje, ketvirtąjį klasę. Sofijai labai gerai sekėsi mokslai. Matematikos pamokose gaudavo dejetus, lietuvių kalbos geriausias kadanors gautas pažymys buvo penki iš dešimties. Ir tai reiškia, kad Sofija blogiausia mokini klasėje.

Vieną dieną mergaitė ejo iš bibliotekos ilgaisiu keliu. Beinant pamatė karką, auksinį. Tas daiktas buvo matas ir šibejo. Mergaitė apstulbėjo ar niekas nemato ir puolė prie jo. Kaip ji nustebė pamatėusi, kad tai septukas.

- Koks gražus, - tarė mergaitė ir įsiregė į plaukus. Prasi-
dėjo pamoka. Ota pamoka - matematika.

- Pažiūrė trumpą testą, - pasakė mokytoja. Po pamokos mokytoja pasikvietė ir sakė Sofijai:

- Šaunuolė, nepadarė jokius klaidų!

- Valio! imė šaukti mergaitė.

Dabar Sofijai mokslai pradėjo sekti. Ji viską žino, viską moka, bet kai tik išsiima septuką iš plaukų, visos žinios iš galvos tarsi išgaruoja. Po kelių dienų Sofija ėmė įtarti, kad septukas stebuklingas ir jį reikia labai saugoti. Juk dabar ji pratingiausia klasėje!

Kartą Sofija vėčiarosi pas draugę Lisabetą. Mergaitės visą laiką žaidė kėlimis. Sofija susiruošė namo. Pasitikrino ar turi septuką ir išėjo. Grįžusi namo vėl pasitikrino ar turi septuką. Septuko nebuvo! Išlėgo ieškoti ir sėmė ramino, kad septuką ji lengvai ras. Mergaitė apvėšėjo visą Lisabetos laiptinę, piešą, gatvę, prachuotars, į kurias buvo užėjusi. Nei vienoje vietoje septuko nebuvo. Tarkas pasiėmė jį! Mergaitė sau sakė:

- Sofija, tu rasi septuką! Aš rasiu, aš rasiu, aš rasiu!

Tuomet pasigirėdė mamos bulbas:

- O šaldaisi kaukė? Tuo pat eil namo, laikas miegoti. Rytoj juk kontrolinis! Jai gerai išsimigosi, puikiai parasiysi!

Šofija visai uimtinai kontrolini. Jo rezultatai kms, ar per-
kels į aukštesnę klasę ar ne. Be segtukų Šofija gerai neparasys, nes
visai nesimoki, o laiko pasiruošti jam nebėra.

Prasidėjo matematika. Šofija nieko nemoka, galvoja tik
apie segtuką, kuris padėtų išspręsti uždavinius. Tačiau segtukas plu-
kuose nėra, galvoje irgi tuščia...

Tėta, diana Šofija sužino, kad vieninteli neperekeliamai penk-
tą klasę. Jai labai liūdna Šofija supranta, kad veltui išmairi
savo laiką pasitikėdama segtukų galiomis. Juk galėjo pasimokyti ir
pati būtų išmairiusi matematikos uždavinius.

Ugai dvejojusi, Šofija pasiryžta segtukų istoriją papa-
saboti mokytojai. Mokytoja suteikia galimybę pasitaisyti. Mergaitė
supranta, kad nereta pasitikėti būtais. Visą gyvenimą gali-
ma pasiekti, tik reikia labiau pasistengti ir tikėti, kad tau pa-
vys.

Tačiau ši istorija nesibaigė. Pametę segtuką rado ma-
žoji Šofijos kaimynė Maja. Visiems netikėtai ji staiga pradėjo pui-
kiai skaityti, spręsti sudėtingiausius matematikos uždavinius,
tarsi jau mokytysi mokykloje ne vienerius metus.

Šią istoriją nugirata Šofija ir iš barto supranta kas atsi-
tikio. Ji nedelsiant nubėga pasikalbėti su Majos tėvais ir papa-
sakoja ką jai patiui buvo nutikę.

Visi pasitars nusprendė, kad protingiausia ir sau-
giausia būtų stebuklingą segtuką sunaikinti.

Upė Baglytė